

Groepskeurmeesters op de Winner 2014

Rasgroep 4: Lydia Erhart

De eerste keer dat Lydia Erhart op de Winner keurt is in 1975. *Het toenmalige Winnerteam, aldus Lydia, geeft altijd enkele net beginnende keurmeesters de kans om daar te keuren. De Winner in 1999 is heel bijzonder voor mij geweest omdat ik daar de Best-in-Show mocht keuren. Ik vierde er mijn 50ste verjaardag...*

Een heel typerende foto van Lydia, die werd genomen tijdens de keuring van Kooikerhondjes in Finland. (Foto: Tytti Kayhako).

Lydia vindt de Winner een speciale show, omdat het de grootste in Nederland is. De Basset Artésien Normand is haar favoriete ras, maar in haar ogen zijn er nog maar weinig mooie Artésiens op shows te zien. Het is wel het ras dat Lydia het langste heeft en dat ze 38 jaar met succes fokt en showt.

Lydia: De Golden Retriever, waarvan we een teef uit Engeland hebben gehad had een geweldige persoonlijkheid. Sinds een aantal jaren hebben we een Lancashire Heeler. Niet makkelijk, maar wat een slimme hondjes.

Honden hebben altijd een bijzonder grote rol in Lydia's leven gespeeld; behalve in de jaren tussen 1957 en 1965 hebben zij en haar echtgenoot altijd honden gehad. Nu zijn er twee Lancashire Heelers in huis. *Lydia: In 2004 komt Foxthyme Moneypenny, een liver en tan, en als er later een reu bijkomt, kan die natuurlijk niet*

Lydia Erhart: Het stoort me al jaren dat er aan een rashond niets zou mogen mankeren.

anders heten dan Foxthyme James Bond, een black en tan. En dat alles zonder dat ze uit een hondenfamilie komt.

OPGELEID RINGPERSONEEL

Lydia Erhart is keurmeester sinds 1974 en natuurlijk zijn de Basset Artésien Normand en de Basset Hound de eerste rassen waarvoor ze examen doet. Het is bij de Brakkenclub dan nog gebruikelijk dat je twee verschillende rasexamens op één dag kunt doen. Nu keurt ze rassen uit zeven rasgroepen: 3, 4, 5, 6, 7,8 en 10. In rasgroep 1 keurt ze de Lancashire Heeler en de Welsh Corgi Pembroke, in rasgroep 2 de Engelse Bulldog en in rasgroep 9 de Franse Bulldog.

Vele tientallen rasexamens heeft ze achter de rug en het aantal is in die veertig jaar niet bijgehouden. Lydia: *Voor mij maakt het geen verschil of ik een volledig of compact examen doe. Ik heb fokkers bezocht, met keurmeesters gesproken, de rassen in binnen- en buitenland op shows bekeken en veel gestudeerd in de bibliotheek van de Raad van Beheer. Daar staat een prachtige collectie boeken, waarvan – naar mijn mening – veel te weinig gebruik wordt gemaakt.*

Wat het keuren buiten Europa betreft, noemt ze Canada en de Verenigde Staten, maar aan de Scandinavische landen heeft ze de beste herinneringen.

Lydia: *De shows zijn daar over het algemeen goed georganiseerd en vooral in Zweden en Finland is er prima opgeleid ringpersoneel. Wat meestal ook prettig is, is dat je op de beide keuringsdagen hetzelfde ringpersoneel hebt. En dan Crufts in Birmingham. Ik heb het als heel bijzonder ervaren om daar te mogen keuren.*

GRACIEUS EN LICHTVOETIG

Ook voor Lydia de vraag wat haar volgorde bij het keuren is, waarbij ze kan kiezen uit hoofd, type, gangwerk, balans etc. Lydia: *Type, balans, hoofd en gangwerk. En ten slotte natuurlijk de gezondheid. Heel veel hiervan komt al naar voren in de balans en bij sommige rassen speelt het een grotere rol dan bij andere. Ook het gedrag van de hond in de ring weeg ik mee. Als voorbereiding op een keuring, leest ze de avond voor of de ochtend van de keuring de standaard door. De beschikbare boeken heeft ze al eerder goed bestudeerd en van de meest belangrijke en interessantste pagina's maakt ze een kopie. Lydia heeft 'last' van een te brede belangstelling en veel rassen vindt ze mooi, zoals ...de Whippet en de Basenji. Voor beide geldt het gracieuze en de lichtvoetigheid. De Whippet heeft zoiets 'stils' in huis en dan dat heerlijk zachte velletje. Buiten ontpopt hij zich tot een temperamentvolle snelheidsduivel. De Basenji is ook gracieus en heeft door zijn staande oren zo'n alerte uitdrukking, geaccentueerd door de ruitvormige rimpels op zijn schedel en de iets naar voren gebogen oortjes.*

HYPE

Wat de gezondheidscriteria betreft verschilt dat voor Lydia per ras. Levensbedreigende afwijkingen, zoals een moeizame, pompende ademhaling, zijn vele malen erger dan een oogafwijking zoals MPP (Membrana Pupillaris Persistens: Als gevolg van een storing in de ontwikkeling van het oog blijven er restjes van het embryonale lensvaatnetje achter. Dat netje voorziet voor de geboorte de voorzijde van de lens van voedingsstoffen. Een behandeling is bijna nooit noodzakelijk; red.).

Ulema le Suédois des Giboyeurs, een van Lydia's succesvolle fokproducten.

Daarvan heeft een hond in beginsel geen last en het is ook niet levensbedreigend.

Ik vind het goed, aldus Lydia, dat er veel aandacht is voor de gezondheid van onze honden, maar soms is het ook een hype. Ik mis vaak de nuance bij de partijen die hier tegenover elkaar staan. Het stoort me al vele jaren dat er aan een rashond niets zou mogen mankeren, ook al heeft de fokker nog zo zijn best gedaan om het goed te doen. Ze vervolgt: Als we deze redenering op mensen zouden loslaten, zou dat fascistisch worden genoemd. Kwaliteitsnormen prima, maar 100% garantie is niet mogelijk. Het is levend materiaal. Alsof al die lookalikes en rasloze honden zo gezond zijn! Maar ja, die worden niet geregistreerd en daarvan wordt ook niet bijgehouden hoe het met de gezondheid zit. Wat dat

Lydia heeft op beperkte schaal Bassets Artésiens Normands gefokt, onder de kennelnaam 'des Giboyeurs' en veel van haar fokproducten zijn kampioen geworden, soms drie uit één nest. Hier met 'Miles' en 'Cadeau'. (Foto: Erik van Tienhoven).

betreft ben ik blij met de uitkomsten van het onderzoek dat in opdracht van het ministerie is gedaan en waaruit blijkt dat het overgrote deel van de probleemgevallen honden zonder stamboom betreft.

SCHADELIJK FENOMEEN

Lydia heeft op beperkte schaal Bassets Artésiens Normands gefokt, onder de kennelnaam 'des Giboyeurs' en veel van haar fokproducten zijn kampioen geworden, soms drie uit één nest. Ze noemt Ulema le Suédois des Giboyeurs,

die op een grote show in Helsinki reserve Best-in-Show is geworden van bijna 8.000 honden. En ze noemt Fleurdelis des Gibouyers, die op grond van haar jachtcapaciteiten en die van een beperkt aantal van haar nakomelingen de felbegeerde Hamilton plaqueette wint. Op de vraag wat voor haar het belangrijkste issue in de rashondenwereld is, antwoordt Lydia: Het grote ego van een aantal mensen en ik doel daarbij nu **niet** op het bestuur van de Raad van Beheer, hoewel ik weet dat de meningen

daarover uiteenlopen. Dit voor de kynologie schadelijke fenomeen maakt onder meer, dat eigenbelang voorop staat en dat elke nuance in de discussie verdwijnt. Men gunt elkaar vaak het licht in de ogen niet. Het **gezamenlijk** bedrijven van een hobby wordt uit het oog verloren. Eigen, soms verborgen, agenda's winnen het van rasbelang. Helaas is de omloopsnelheid van bestuursleden van verenigingen vaak zo groot dat de kennis van wat voorafging verdwijnt. Emotie en een negatieve insteek voeren de boventoon, waar mensen denken dat ze overtuigender worden naarmate ze harder praten of schreeuwen. Ik zou er dus heel erg voor willen pleiten dat mensen het rasbelang weer voorop gaan stellen en tijd nemen voor bezinning. Kwaliteit moet in vele aspecten van de kynologie gaan voor tijd en kwantiteit.

SERIEUZE INVESTERING

Behalve de kynologie heeft Lydia Erhart ook andere hobby's. Ze woont naast een schouwburg en dat is een enorme stimulans voor theaterbezoek gebleken en ze houdt ... ontzettend van lezen. Als het gaat om de 'bijverschijnselen' van de kynologie, zegt Lydia: Ik beschouw de groep internationale keurmeesters als een soort reizend circus, waar je elkaar altijd weer tegenkomt. In die groep, vervolgt Lydia, heb ik natuurlijk mensen die ik liever zie dan anderen. Maar wat ik het leukste vind is om, in heel persoonlijke gesprekken, juist eens niet over honden te praten en te ontdekken hoe een ander in het leven

Lydia: Helaas is de omloopsnelheid van bestuursleden van verenigingen vaak zo groot dat de kennis van wat voorafging verdwijnt.

staat, wat hij of zij in het dagelijks leven doet en wat hem of haar bezighoudt.

Omdat ze van lezen houdt, is de vraag naar haar favoriete hondenboek hier op z'n plaats. Lydia: *Mijn eerste echt serieuze investering in hondenboeken was het tweetal boeken dat Raymond Oppenheimer schreef over de ontwikkeling van de Bull Terrier: Mc Guffin & Co en After Bar Sinister. De bevologenheid van de schrijver en zijn eigenzinnigheid en kracht om zijn eigen koers te varen, hebben me altijd geraakt. Verder grijp ik graag en met regelmaat naar boeken over kleurvererving bij honden, zoals The Inheritance of Coat Color in Dogs en het boek dat door de FCI is uitgegeven. Tenslotte de Van Bylandt, die ik van mevr. Gondrexon-Ives Browne heb geërfd, mede om de dierbare herinneringen aan haar. Zij kreeg dit boek als jong meisje cadeau voor haar verjaardag.*

'BASSETMENS'

In haar 'werkende leven' heeft Lydia jaren binnen Human Resources gewerkt; het laatste als Hoofd Personeel en Organisatie bij een stichting die zich inzet voor mensen die afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Na haar studie bedrijfskunde heeft ze ook een aantal jaren als logistiek consultant gewerkt.

Op de vraag waar ze het meest naar uitkijkt bij haar keuring op de Winner Show, zegt Lydia: *Ik hoop mooie Teckels te zien, die goed beantwoorden aan de standaard. Je ziet, helaas, soms veel te laag gestelde honden, die nauwelijks bodemafstand meer hebben. Dit is niet functioneel voor het werk dat ze moeten doen.*

Dashonden zijn temperamentvolle honden; er zit wel enig verschil tussen de karakters van de honden met

de verschillende soorten beharing. Ze zijn moedig, voor geen kleintje vervaard, echter zonder agressief te zijn. En, als 'Bassetmens' ben ik natuurlijk liefhebber van het 'model'.

HUMOR

Met ingang van 2015 doet Lydia Erhart geen keuringen meer op grote en internationale shows.

ONZE HOND heeft met dit nieuws dus een scoop.

Deze keuring op de Winner Show is wat dat betreft haar laatste.

Dit jaar heeft ze Goes en Bleiswijk vanwege haar gezondheid moeten afzeggen. Dat vindt ze verschrikkelijk om te doen en dat risico wil ze niet meer nemen en anderen dit niet aandoen.

En Lydia zou Lydia niet zijn als ze dit nieuwtje zonder humor zou laten passeren: *Ik laat mij echter*

niet van de keurmeesterlijst schrappen en wil niet worden 'bijgezet' bij de erekeurmeesters...

't Is maar dat u het weet. ■

NEDERLANDSE RASSEN

Drentsche Patrijshond
Hollandse Herder
Hollandse Smoushond
Markiesje
Nederlands Kooikerhondje
Nederlandse Schapendoes
Saarlooswolfhond
Stabijhoun
Wetterhoun

De keurmeester van rasgroep 5 staat in dit Jaarboek op blz. 72.

De Saarlooswolfhond.